

Kara Gün

Ülkenin temmuz şeyhi esasına vurdu
"Ya nehirde ölecekler ya da zehir içecekler"
Kuş kondu başına, yaşlıdır ölü demedi yakında
Talihine aldandı yığınlar bir makamın uğruna...

Ses alçak dediler uçak uçtuğunda,
Yüksek yerler birbiriyle gizlilikle buluştuğunda,
Fısıldadı iblis kulağı kurşuna
Ölümsüz soykırım başlıyor çok yakında.
Üstünlüğü "halis"ane sadık bir keyif
Doldurdu kasesini kiraz dolu ağaçla
Akı sakalından kara çehre
Bir saat yürüdü "emin" adımlarla ağaç fidanıyla.

Uçak uçar, evler göçer anlayışıyla,
Caddelerde boğaz kesme telaşıyla,
Kudurdu deniz bir "halis(!)" akışıyla
Memleket ihaneti tattı doğunun darağacında.

Ürkütür mü yüz küsur yıllık sistemi
Bir nehir ki firat, uçuşur ala kuşuyla,
Durdurabilir mi bir çöküşü ensesiz yarım başıyla,
Ağla şimdi bordo, kızılın telaşıyla.

Doları kim aldıysa
Fakiri o sattı
Kuzu kuzu yürüdü darağacına
Bir millet evladını evinden attı.

Arzın üstünde bir öküz, boynuzunda yaylı kurdele
Ver başını kurtul aşkım, çabuk olalım
Bahara yetişmez yoksa sözümüz.
Kaç kere toplandı kirli bahar, kaç ölümü ekti toprağa,
Bin yıl sürecek ihtirasla kaç babayı dövdü köy ortasında,
Ne er, ne eğilmezmiş o yavuz başlar, ne dikmiş o kafaları taşlar,
Dizleri yakıldı evrak-ı nurun, yükselirken ufka masa başında.

Gözel mi gözel otağı balın,
Askerini zalimden koruyan
Bitmezmiş çilesi Alpaslanın,
Ömrünü derviş gibi geçirmiş bicanın
Kıymetini bilemedi o muhafazakâr(!) soydaşlar
Ağlasın şimdi, köprüde çocuğunu azgına öldürtürken yoldaşlar(!).

Serdar Gülsoy